

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.071/2025/6.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Dr. Pataki Árpád előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: dr. Schiffer András ügyvéd)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.124/2024/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 20.P.20.070/2023/14.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria kötelezi az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2010. és 2014. között a név (a továbbiakban: név) országgyűlési képviselője volt, jelenleg a párt informatikai igazgatója. A párton belül a felperest a „név3” ragadványnévvel illették.

[2] Az alperes a kiadója a hírportál online hírportálnak. Itt 2022. szeptember 21. napján jelent meg cikk „cikk címe” című cikk. A cikk a leírása szerint egy, az internetes honlap szerkesztőségéhez eljuttatott levelet közöl, amely többek között a következőket közölte: „névos alkalmazott voltam, már nem vagyok az. Ami az elmúlt években a névnél történt, teljes erkölcsi züllés. Ennek a politikai részét mindenki látta, de én belülről sokkal több mindent láttam. Aljas módszereket használtak, sőt bűncselekmények elkövetésére is rávettek alkalmazottakat. Napirenden volt egymás lehallgatása, titkos hangfelvételek készítése, postafiókok feltörése. A hekkertámadásokat felperes, név1 (név1) egyik jobbkeze intézte.”.

[3] A cikkben ezt követően részletezik, hogy név1 pártigazgató irányításával nemcsak más pártokat, hanem a név tagságát, alkalmazottait is megfigyelték a név3 párthoz köthető személyek és cég közreműködésével, tevékenységük eredménye név2 Facebook-oldalának a törlése is. A cikkben az is szerepel, hogy a levélíró szerint a lehallgatások tényét hangfelvétel igazolja, amelyet a szerkesztőséghez is eljuttatott.

[4] A felperes a személyét érintő mondat kapcsán sajtó-helyreigazítási kérelemmel élt, amelynek a szerkesztőség nem tett eleget. Ezt követően a Szegedi Törvényszék a P.20.202/2022/9. számú ítéletében kötelezte a hírportál szerkesztőségét olyan tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére, amelynek értelmében valótlan a perbeli cikkben tett azon állítás, amely szerint felperes hekkertámadásokat követett el. Ezt az ítéletet az alperes által kiadott lap szerkesztőségének fellebbezése folytán eljárt Szegedi Ítéltábla a Pf.II.20.392/2022/4. számú ítéletével helybenhagyta.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[5] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát akkor, amikor a 2022. szeptember 21-én a hírportál portálon a „cikk címe” című cikkben valótlanul állította, hogy a felperes hekkertámadásokat követett el. A megállapításon túlmenően kérte az alperest elégtétel adására kötelezni oly módon, hogy 15 napon belül levélben fejezze ki vele szemben az elkövetett jogsértésért történő sajnálkozását és jogosítsa fel a bíróság őt arra, hogy a levelet a Facebookon keresztül nyilvánosságra hozza. A felperes kérte továbbá az alperes kötelezését 500 000 Ft sérelemdíj és annak 2022. szeptember 22-étől járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kötelezni. Kérte tovább az alperes perköltségben történő marasztalását.

[6] Keresetének jogalapjaként hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, a jogkövetkezmények körében a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontjára, valamint a 2:52. § (1)–(3) bekezdéseire, valamint a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésére.

[7] Keresetének indoklásaként előadta, hogy a cikkben valótlanul állítják, hogy név1, a név pártigazgatója egyik jobbkezeként hekkertámadásokat követett el (intézett). Kiemelte, hogy a cikk közlését megelőzően az alperes részéről nem keresték meg álláspontjának ismertetése, illetve beszerzése érdekében, ezért az alperes magatartása nem felel meg a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (a továbbiakban: Smtv.) 10. §-ában írt követelményeknek. Álláspontja szerint a vitatott kitétellet őt gyakorlatilag az alperes bűncselekmény elkövetésével vádolta meg. Előadta: nem minősül közszereplőnek, így magasabb törési kötelezettség nem terheli. Azt nem vitatta, hogy a cikk közügyben keletkezett, de a személyére vonatkozó állítás álláspontja szerint nem függ össze a cikkben érintett közüggyel.

[8] A felperes kiemelte, az úgynevezett „hekker” tevékenységet maga a cikk negatív módon tünteti fel, a személyére vonatkozó valótlan közlés számára hátrányt okozott, miután informatikus, illetve azzal foglalkozó cég tulajdonosa a jelenben. Előadta: ismeretségi körében magyarázkodásra kényszerült. A hátrányokat köztudomású tényként kérte elfogadni. Előadása szerint a párton belül alkalmazott ragadványnevének nincs köze a perbeli közléshez.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes közszereplőnek minősül, mivel korábban a név országgyűlési képviselője volt, jelenleg pedig egy országgyűlési képviselőcsoporttal rendelkező párt tagja és informatikai igazgatója. Kiemelte: a cikk közügyben született, ezért a felperest ezen okból is magasabb törési kötelezettség terheli.

[10] Az alperes álláspontja szerint a sérelmezett közlés nem tényállítás, hanem vékony ténybeli alappal rendelkező véleménynyilvánítás. A vékony ténybeli alapot abban látta megvalósulni, hogy a felperes informatikai tudással rendelkező személy, aki tudását politikai tevékenységével összefüggésben használta és használja a jelenben is, valamint 2013. évben maga lépett a nyilvánosság elé azzal, hogy az Országgyűlés informatikai rendszere miként játszható ki. Kiemelte: a „hekkertámadás” kifejezés számítógépes cselekményére utal és nem feltétlenül bűncselekményre. Vitatta, hogy a felperest bűncselekmény elkövetésével vádolta volna. Érvelése szerint bármiféle informatikai bravúrral el lehet érni olyasmit, amit a cikk tartalmaz, a cikk tényleges, lényegi tartalma az, hogy név2 Facebook-oldalát milyen kezdeményezések nyomán törölték.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a kiadásában megjelenő hírportál hírportálon 2022. szeptember 21-én megjelent „Kitálalt egy volt névos: így törölte név1 Gyurcsányék segítségével név2 FB-oldalát és nyilvánították őt veszélyes személlyé” című cikkében valótlanul állította a felperesről, hogy hacker-támadásokat követett el, megsértette a felperes jóhírnevét.

[12] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adjon elégtételt a felperes számára oly módon, hogy az általa a felperessel szemben elkövetett jogsértésért való sajnálkozását levélben fejezze ki a felperesnek. Egyben feljogosította a felperest arra, hogy a levelet a Facebook oldalán nyilvánosságra hozza. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400 000 Ft sérelemdíjat és annak 2022. szeptember 22. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatát, továbbá 38 100 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította, az alperest pedig az eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

[13] Ítéletének indokolásában nem osztotta az alperes azon álláspontját, hogy a felperes közszereplőnek minősülne. Az elsőfokú bíróság szerint önmagában a korábbi országgyűlési képviselői minőség és az a tény, hogy a jelenben a felperes egy politikai párt informatikai vezetője, még nem teszi őt közszereplővé. Egyetértett ugyanakkor az alperessel abban, hogy a cikk közügyet érint, így ennek vitatása kapcsán a felperes tűrés kötelezettsége azonos a közéleti szereplőével.

[14] Ezt követően azt vizsgálta, hogy a kifogásolt közlés tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősül és arra a következtetésre jutott, hogy tényállításról van szó, nem fogadta el az alperes azon védekezését, hogy vékony ténybeli alappal rendelkező véleménynyilvánítás történt. Ezen jogi álláspontjára figyelemmel szükségtelennek tekintette az alperes által felajánlott tanúbizonyítás lefolytatását, a felperesnek a párton belül alkalmazott ragadványnevet pedig a jogvita szempontjából nem tekintette relevánsnak.

[15] Az elsőfokú bíróság a „hekker”, illetve ehhez kapcsolódóan a „hekkertámadás” kifejezés jelentéstartalmát vizsgálta, kifejtette, mindezek egyaránt hordozhatnak pozitív és negatív tartalmat. Kiemelte: a legelterjedtebb és közismert értelmezés szerint a hekker az a személy, aki engedély nélkül szerez hozzáférést számítógépes rendszerekhez. Ehhez képest pejoratív értelemben a hekkertámadás azt jelenti, hogy a magas szintű informatikai tudással rendelkező személy egy adott informatikai rendszerbe képes „betörni”, illetőleg feltörni, és azt illetéktelenül használni. Megállapította: a cikk egészének tartalmát vizsgálva a címe és annak tartalma a pejoratív értelemben vett hekker-tevékenységről szól, a számítógépes rendszer feltöréséről és ennek eredménye részleteit taglalja. Megállapítása szerint a felperesre vonatkozó tényközlés nem tekinthető lényegtelen tévedésnek vagy pontatlanságnak, annak valóságtartalmát az alperes nem igazolta, ezért az alkalmas a jogsértés megállapítására.

[16] Az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta a megállapításon túl az elégtétel adására irányuló objektív szankció alkalmazását is.

[17] A sérelemdíj iránti igényt az annak mértéke meghatározására irányuló vizsgálati szempontok alapján részben találta megalapozottnak. Értékelte ebben a körben, hogy az alperes a korábbiakban a jogerős bírósági ítélet alapján helyreigazítást közölt, egyéb elégtétel adására is sor került. A cikk tartalmának közügyként történő minősítésére tekintettel figyelembe vette a felperes magasabb tűrés kötelezettségét és mérlegelés alapján a sérelemdíj összegét 400 000 Ft-ban ítélte megállapíthatónak, ezt meghaladóan ezen igényt elutasította.

[18] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és az alperest másodfokú perköltség és a fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

[19] A másodfokú bíróság az ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a perben érdemben nem volt vitatott, hogy a kifogásolt kitétel valótlan tényállításnak minősül, ezért az eldöntendő kérdés az, hogy ennek van-e a felperes személyét illetően sértő tartalma. A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 12. számú állásfoglalásának II. pontja, valamint az Alkotmánybíróság 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat Indokolás [80] bekezdése alapján megállapította, hogy a kifogásolt kitétel nem formális megjelenése, hanem a cikk összefüggései alapján kell értékelni, tekintettel a társadalmi közfelfogásra is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és érdemben helyes következtetéseket vont le.

[20] A másodfokú bíróság szerint is a „hekkertámadás” kifejezés alkalmazása valótlan tényállításnak minősül, és a felperes személyét illetően negatív, azaz sértő tartalommal bírt, az adott esetben nem a hekkertámadás fogalmának tágabb értelmezését kell figyelembe venni. Rögzítette: a cikk címe a név² elleni támadásra vonatkozik, de ezt csak a cikk második része érintette, az írás első része a névon belüli helyzettel foglalkozott (lehallgatások, postafiókok feltörése) és ezen magatartások részeként írta le a hekkertámadást, amelynek elkövetőjeként név szerint a felperest azonosítja.

[21] A másodfokú bíróság abban egyetértett a felperessel, hogy nem minősül közszereplőnek, sem általános, sem ún. kivételes közszereplői minősége nem állapítható meg. Ennek a kérdésnek ugyanakkor döntő jelentőséget azért nem tulajdonított, mert a cikk tárgya közügynek minősül és így a felperes tűrési kötelezettsége gyakorlatilag a közéleti szereplőével azonos.

[22] Ezt követően az Alkotmánybíróság 13/2024. (IV. 18) AB határozatában foglalt szempontok alapján azt a kérdést vizsgálta, hogy a perbeli közlés belül maradt-e a szabad véleménynyilvánításhoz való jog határain vagy sem. Az Alkotmánybíróság határozatából kiemelte azt az alapelvet, hogy hamis tényállítás esetén a szabad véleménynyilvánításhoz való jog csak akkor nyújt védelmet a közlőnek, ha a híresztelő nem tud az állítás hamisságáról és a szükséges szakmai gondosságot nem mulasztotta el. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az Smtv. 13. §-a a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségét tartalmazza, márpedig a jelen esetben kizárólag a felperessel szembeni közlés szerepel a cikkben. A felperes ezzel kapcsolatos álláspontja abban nem szerepel.

[23] A másodfokú bíróság szerint az alperes fellebbezése kizárólag a jogalap hiányára vonatkozott, az igényelt jogkövetkezményekre (elégítél adása, sérelemdíj) nem tett semmilyen előadást, ezért ebben a körben külön vizsgálatra nem volt lehetőség, ebben a vonatkozásban nem volt mit felülvizsgálnia. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesnek talált ítéletét helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[24] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és új határozatban a kereset teljes elutasítását, ezzel a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan pedig a hatályon kívül helyezés mellett a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[25] Az alperes megsértett jogszabályként hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdésére, 364. §-ára, 370. §-ára

és a Pp. 371. § (1) bekezdésére, valamint a Ptk. 2:44. §-ára és 2:45. § (2) bekezdésére, valamint arra, hogy a jogerős ítélet tévesen értelmezte az Smtv. 13. §-át.

[26] Az alperes kérelmében előadta, hogy téves volt a jogerős ítélet azon megállapítása, hogy az alperes nem vitatta, hogy a támadott kitétel valótlan tényállítás, illetve, hogy a jogkövetkezményeket illetően nem tett előadást. Kiemelte: fellebbezésében kifejezetten arra hivatkozott, hogy nem valótlan tényállításról van szó, hanem vékony ténybeli alappal bíró véleménynyilvánítás történt. Hangsúlyozta, hogy a kereset teljes elutasítását kérte, vagyis vitatta azt, hogy valótlan tényállítás történt volna.

[27] Felülvizsgálati kérelmének indoklásában az alperes kifejtette, hogy a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a „hekkertámadás” kifejezés több értelmezést tesz lehetővé. A felperes korábbi becenevére (ragadványnevére), nyilvános tevékenységére, megnyilvánulásaira figyelemmel, személyére tevékenységét illetően a hacker (hekker) kifejezés használata nem tekinthető jogsértőnek. Az alperes részéről jogsértőnek minősítették azt is, hogy a felperes személyét illetően elvitatták a közszereplői minőségét is. Az alperes a felülvizsgálati kérelmét azzal zárta, hogy „egyebekben az eljárás során az eddig írásban és szóban előadott álláspontunkat változatlanul fenntartjuk”.

[28] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte annak helyes indokai alapján. Álláspontja szerint a jogerős ítéletben semmilyen eljárási hiba nem észlelhető. A per tárgyát jelentő kifejezés valótlan tényállítás, amely egyben sértő tartalmat hordoz, mivel a „hekkertámadás” kifejezés az adott összefüggésben párttagok lehallgatását, postafiókok feltörését, titkos hangfelvételek készítését jelenti, mindezen tevékenység pedig társadalmi elítélést vont maga után, egy valótlan tényállítást követően. A felperes fenntartotta azon álláspontját is, hogy nem minősül közszereplőnek, a másodfokú bíróság pedig megfelelően értelmezte a „hekkertámadás” szóösszetétel, kifejezés tartalmát.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak az alábbiak szerint.

[30] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető fellebbviteli perorvoslat, melynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. Rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása.

[31] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[32] A jelen esetben a Kúriának abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a vitatott kitétel sértő tartalmú valótlan tényállítás vagy pedig az alperes álláspontjával egyezően vékony ténybeli alappal rendelkező véleménynek minősül, amelyet az alperes szerint közszereplőnek minősülő felperes tűrni köteles.

[33] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A

véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

[34] Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

[35] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelentik különösen a becsület és a jóhírnév megsértése.

[36] A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

[37] A Ptk. 2:44. § (1) bekezdése szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja; ez azonban nem járhat a magán- és a családi életnek, valamint otthonának sérelmével.

[38] Az Alkotmánybíróság számos esetben foglalkozott a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tartalmával, terjedelmével és korlátaival egyaránt. A 7/2014. (III. 7.) AB határozat a Ptk. 2:44. §-ának értelmezése körében tartalmazott érdemi megállapításokat. Alapelveként rögzítette, hogy a közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleménynyilvánítás is ellehetetlenülne. A szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között. Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt. A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik {Indokolás [45], [48], [49] és [50] bekezdés}.

[39] Az alperes kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes közszereplőnek minősül-e vagy sem. A felperes közszereplői minőségének megállapításánál érvként azt hozta fel, hogy a felperes korábban országgyűlési képviselő volt a név színeiben, illetve a jelenben egy politikai párt informatikai igazgatója. Az alperes szerint a felperes azzal együtt közéleti

szereplőnek minősül, hogy a jelenben már közhatalmat nem gyakorol. A felperes vitatta, hogy a jelenben közszereplőnek minősülne.

[40] A Kúria állapítja meg, hogy ennek a kérdésnek a jelen ügy elbírálása szempontjából nincs jelentősége, mert a perbeli cikk közügyre vonatkozik, amikor azt tárgyalja, hogy a név milyen szerepet játszott abban, hogy a név⁴ elnevezésű Párt elnökének, név²nek milyen körülmények között tiltották le a részvételét a Facebook-oldalakon. A peres felek között önmagában az nem is volt vitatott, hogy a perbeli cikk közéleti témájú. A már felhívott alkotmánybírósági határozat indokolásának [47] bekezdése rögzíti, hogy a közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában elsődlegesen nem a szólással érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki nézeteit. A felperes fokozottabb törési kötelezettsége tehát nem a közéleti szereplőség megállapíthatóságától függ, hanem attól, hogy a cikk közéleti vita részét képezi.

[41] Az Alkotmánybíróság {13/2014. (IV. 18.) AB határozata rögzíti, hogy elsőként arról szükséges dönteni a nyilvános közlés megítélése során, hogy az adott közlés közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ebben a kérdésben az eddigiek szerint megállapította, hogy a perbeli közlés közüggyel kapcsolatos és ezt a felek sem vitatták. Az Alkotmánybíróság felhívott határozatának indokolása szerint ezt követően arról szükséges dönteni, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősült-e. Ebben a körben értékelni kell a közlés megjelenésének módját, körülményeit, a vélemény tárgyát, kontextusát. A közlést érintően vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az arra érkező reakciókat és az adott közlésnek az adott folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, a közlés aktualitását, valamint célját. Azt is rögzítette az Alkotmánybíróság, hogy a véleménynyilvánítás nemcsak bizonyos felfogások vagy eszmék, hanem magának a véleménynyilvánításnak a lehetősége előtt nyit szabad utat {Indokolás [39]–[40]}.

[42] Arra helytállóan hivatkozott a Kúria szerint az alperes, hogy a következetes ítélezési gyakorlat az eredetileg a sajtó-helyreigazítási eljárásokra nézve kidolgozott PK 12. számú állásfoglalás II. pontjához igazodóan – amelyet számos kúriai határozat is megerősített – a kifogásolt sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni és ebben a tekintetben tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából lényegtelen tévedések, pontatlanságok nem adnak alapot jogsértés megállapítására. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat ugyancsak nem lehet jogsértés megállapításának alapja.

[43] A felperes szerint a jelen esetben a cikk általános témájától mintegy elkülönülten került sor a felperest érintő valótlan és sértő közlésre, amelyet az adott összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a cikk szerint a felperes az ott felsorolt negatív jelenségek kapcsán (egymás lehallgatása, titkos hangfelvételek készítése, postafiókok feltörése) az a személy, aki a hekkertámadásokat „intézi”. Ezzel szemben az alperes álláspontja az volt, hogy vékony ténybeli alapú véleményről van szó, amelynek alapját az képezi, hogy a felperes nem vitatottan, saját előadása szerint is kiemelkedő informatikai tudással rendelkezik és ezen tudását politikai célokra használja, illetve használta, amelyet a pártban kapott ragadványneve („név³”) is tükröz. Az alperes szerint a „hekkertámadás” kifejezés nem feltétlenül bűncselekmény elkövetését jelöli, annak tágabb értelmezései is lehetségesek, ez a kifejezés tágabb értelemben csupán valamilyen számítógépes cselekvést jelöl.

[44] A Kúria szerint az eljáró bíróságok, így a másodfokú bíróság is helytállóan értékelte a vitatott kitétel tartalmát a rendelkezésre álló bizonyítékok figyelembevételével. Nem lehet

figyelmen kívül hagyni azt a körülményt, hogy a vitatott kitétel közvetlenül azt követően került a cikkben megjelenítésre, hogy ott a társadalmi közfelfogás által is elítélendőnek tekinthető magatartásokról a név elnevezésű párt erkölcsi zülléséről, mely során egymás lehallgatásáról, titkos hangfelvételek készítéséről, postafiókok törléséről volt szó. Ebben az összefüggésben a „hekkertámadás” kifejezés egyértelműen negatív értelmezést kap, hiszen nem intézhető el egyszerű „számítógépes cselekményként”. A Kúria szerint a perbeli megállapításhoz nem nyújt kellő ténybeli alapot az, hogy a felperes egy évtizeddel korábban számítógépes tudásával kérkedett, illetve a tudását korábban politikai célokra is használta. A Kúria szerint az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló adatok helyes mérlegelésével állapították meg, hogy az adott esetben tényállításról van szó, a „hekkertámadás” kifejezés negatív összefüggésben került megemlítésre. Összességében tehát tényállításról van szó, amelynek valóságát az alperes nem bizonyította. Az alperes a megsértett jogszabályok között a mérlegelésre vonatkozó rendelkezést [Pp. 279. § (1) bekezdés] nem jelölte meg.

[45] A Kúria nem találta megalapozottnak az alperesnek a Pp. egyes szabályainak megsértésére alapozott előadását. A másodfokú bíróság megállapítható módon a fellebbezés keretei között járt el. Döntését kellő részletességgel megindokolta. Az alperes hivatkozott az indokolási kötelezettség megsértésére is.

[46] A Pp. 346. § (4) bekezdése szerint az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. Az (5) bekezdés szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

[47] A következőkes ítélezési gyakorlat szerint nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését önmagában az, ha a bíróság által kifejtett indokokkal, jogorvoslattal élő fél nem ért egyet. Ennek megfelelően nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését az, hogy a másodfokú bíróság nem tette magáévá az alperes értelmezését a „hekker” kifejezés értelmezésénél, tekintettel arra, hogy a szövegösszefüggés alapján ténylegesen megállapítható volt, hogy a „hekkertámadás” kifejezés ténylegesen negatív tartalmat hordozott, amelyet önmagában nem befolyásol az a körülmény, hogy a felperes milyen informatikai tudással rendelkezik, illetve hogy a párton belül mi volt a „ragadványneve”.

[48] A Kúria szerint összességében megállapítható volt, hogy a felperesről a kifogásolt kitétel valótlan és sértő tartalmú megállapítást tartalmazott, ezért a másodfokú bíróság megalapozottan állapította meg a felperes jóhírnév védelméhez fűződő jogának megsértését a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[49] A további jogkövetkezmények tekintetében (elégtétel adása, sérelemdíj) az alperes arra alappal hivatkozott, hogy ezek tekintetében is kérte a kereset teljes elutasítását, vagyis vitatta ezek alkalmazását. Ugyanakkor az is megállapítható volt, hogy ezen jogkövetkezmények tekintetében a felülvizsgálati kérelem nem felelt meg az alapvető követelményeknek. A Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.

Jelen esetben az alperes a felülvizsgálati kérelmében a megsértett jogszabályok körében a jogkövetkezményekre vonatkozó Ptk. rendelkezést egyáltalán nem jelölte meg [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja, 2:52. § (1)–(3) bekezdés], valamint a megállapítandó jogsértés önálló indokolását sem terjesztette elő. A jogkövetkezmények körében kizárólag a jogalap vonatkozásában terjesztett elő érdemi indokolást. Ilyen körülmények között megállapítható volt, hogy a jogkövetkezmények alkalmazása körében önállóan érdemi felülvizsgálatra valóban nem volt lehetőség. A Kúria szerint ebben a körben nem merült fel olyan ok, tény vagy körülmény, amelyek okán a jogkövetkezmények téves alkalmazása miatt a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére kerülhetne sor.

[50] A jelen esetben az elégtétel adásának módjára vonatkozó rendelkezés teljes mértékben megfelel a kialakult ítélkezési gyakorlatnak (levélben sajnálkozás kifejezése és a levél nyilvánosságra hozatalára való feljogosítás). A sérelemdíjra való jogosultság megállapítása, illetve az összecszerűség mérlegeléssel történő megítélése tekintetében nem merült fel semmilyen olyan körülmény, amely indokolná a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, illetve megváltoztatását. A felülvizsgálati eljárásban érvényesül a felülmérlegelés tilalma, amely azt jelenti, hogy felülmérlegelés csak akkor lehetséges, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen, nyilvánvalóan iratellenes vagy ellentétes a logikai alapvető szabályaival. A jelen esetben ilyen körülmény nem merült fel. Arra a felülvizsgálati kérelem – a jogalap hiányára való hivatkozás tényén kívül – nem tartalmazott adatot.

[51] A Kúria utal arra, hogy a felülvizsgálati kérelem befejezéseként rögzített fordulat, mely szerint az alperes az eljárás során eddig írásban és szóban előadott álláspontját fenntartja, nélkülözi a felülvizsgálati kérelemmel szemben támasztott konkrétság követelményét, így „általánosságban” nem vehető figyelembe (BH. 2021. évi 312-es jogesete).

[52] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[53] Személyiségi jogi perben a jóhírnév védelméhez fűződő jog megsértésének megállapításához szükséges a kifogásolt tényállítás objektív valótlansága és sértő tartalmának megállapíthatósága. Ebben a körben vizsgálandók a kifogásolt közlés szövegösszefüggései, valamint a közléshez kapcsolódó társadalmi közfelfogás is.

Záró rész

[54] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes alperest kötelezte a felperesnek az ügyvédi munkadíjban jelentkező felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. A munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (2) § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

[55] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket is a pervesztes alperes köteles megfizetni. A Kúria a fizetendő illeték nagyságát az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg. A Kúria

tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie; az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[56] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – az alperes kérelmére – tárgyaláson bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2025. április 16.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró